

Και' σὸ ἐμέρος, βρᾶ ζευκτήη,
 ποῦ σὸν φάρος τώρα στέκει
 τὸ Παμβουλετήριον,
 θ' ἀπομεινῆ μετὰ χρόνον
 ὁ Κολοκοιτῶνης μόνον
 κ' ἔν' ἀροδευτήριον.

Θὰ φωνάξῃ σοβαρὰ
 πῶς δαπάνη δημοσίε
 θὰ γενῆ διαμορῶ,
 θὰ γενῆ μετοικεσία.

Θὰ φωνάξῃ και θὰ' πῃ
 πῶς γὰ νάλλῃ προκοπῆ
 οὐπέται νὰ μεταφέρῃ και τὸ ὄλλο Κεντρικὸ
 μὲ τὸν κάθε ποτικὸ
 ἔξω τοῦ κοινοῦ σχεδίου τῆς ἐδάουδος πρωτοσύτης,
 γὰ νὰ μὴ' μπουρῆ καθεὶς
 πατριώτης ἀληθῆς
 νὰ τὸ βλέπῃ πάντα' μπρὸς τὸν και νὰ πάχῃ παρακρούσεις.

Θὰ' πῃ και γὰ τὴν Κρήτη και τὴν Μακεδονία
 πῶς μερικοὶ προστάται γυρεύουν μερικὸ,
 θὰ' πῃ πῶς ἴσως τώρα γὰ τὴν Γαλιανία
 κ' ὁ Σκόλος τὰ πρυμνήση κοντὰ' σὸν' Ἀγγλικὸ.

Θὰ' πῃ κ' ὁ Ποπινίου πῶς γόκομε κομπουθερῆ,
 θὰ' πῃ γὰ τὸν Ρωσικόν
 πῶς τοθιριμε τὴν μούρη
 και μὲ τὸ παραπάνω.

Πῶς' πάτρες ποδάρη
 σὲ κάθε ταπεινὸ,
 σὲ κάθε Λαχοβάρη
 και Κατανούζ' ἡνῶ.

Θὰ' πῃ πῶς' ἴγιας λόγχαῖς ἂν εἶχαμε κ' ἑμείς
 δὲν θάβηλα Ρωμοῦτος ποτὶ νὰ καταγγεῖλῃ
 πρωτόκολλα, ποῦ λόγος τὰ' σφραγίσει τιμῆς,
 μήτε κ' ὁ Λαχοβάρης θραοὺς θὰ μᾶς ἡπειλαί,
 μήτε κανένα τέτοιο τσαντικὸ πατρικὸ
 δὲν θάβηλας' μπροστὰ μᾶς μπουρῆ πολεμικὸ.

Θὰ' πῃ πῶς' Ἀρμενίων πνερὰ δὲν ἐφοβῆθῃ
 θὰ' πῃ πῶς και σὲ μῶδους ἐπράταξε τὰ στήθῃ,
 θὰ' πῃ και γὰ ρουφρέτα πῶς δὲν παρεξέταξη,
 θὰ' πῃ πῶς γὰ νὰ δείξῃ σὸν Πατισὸχ ἀγάπη
 κατακρατεῖ δεσμώτας χαμπόσοις Ἀρμενίου,
 ποδῆαν γὰ τὸν Καλλῆρη σκοποὺς καταχθονίου.

Ὀδοῦνον θὰ' πῃ πῶς χάριν τοῦ ζῆλου μας αὐτοῦ
 πρεσβείας τοῦ κυρίου Ριφᾶ τοῦ Πρεσβευτοῦ
 ἔπῃσαν Μεντζητέδες διάφοροι φροσοῖ
 νὰ τρέχουν νὰ γυρεύουν μπόμπαις μὲ τὸ καρῆ.

Θὰ' πῃ γ' αὐτὸν τὸν ζῆλο πῶς πάλι μὲ τὴν Πέλη
 θὰ γίνωμε σὸν πρῶτα και σύμμαχοι και φίλοι,
 θὰ' πῃ πῶς δὲν θὰ θέλῃ κ' ἑκείνη τὸ κακό μας,
 κ' ἄποταν πῆλῃ κῆλορον διλαρχῆγ' ὀνό μας,
 γὰ χάρι μας μεγάλη δὲν θὰ τὸν βασανίξῃ
 κ' ἄμέσοις ἄψε ὀβόσι θὰ τὸν ἀπαχοιρίξῃ.

Θὰ' πῃ πῶς μᾶς δμειβεῖ τῆς Πόλης τὸ Ντοβλεῖ,
 κ' ὁποιος φίλιας θέλει μ' ἐκείνην ἀσφαλεῖς
 ὀφείλει σ' τῆς Ἀθήνας τὸ πρῶτο Βιλατεῖ
 πειθῆνιος' νὰ γίνῃ τοῦ Πατισὸχ Βαλῆς.

Θὰ' πῃ και γὰ τοῦ Γήγο και τοῦ Βουλκᾶν τὰ πλοῖα,
 θὰ' πῃ μ' αὐτὰ πῶς θάναυ κ' ἡ Μοῖρα μας τελεία,
 θὰ' πῃ πῶς δὲν ἀφίρουν κ' ἄλλα νὰ παραγγεῖλωμε
 τοῦ διεθνοῦς ἐλλέγου τὰ διεθνῆ κωδώνη,
 θὰ' πῃ πῶς' στὰς Ἐθρόνας ἐπιτροπῆς θὰ στείλωμε
 νὰ πᾶν νὰ δοκιμάσουν λογῆς λογῆς κανόνια,
 μὰ σὸν δὲν βροῦν κανένα κατάλληλο γὰ μᾶς
 θὰ πᾶν ἄμέσοις κ' ἄλλαις γὰ νέας δοκιμάς.

Θὰ' πῃ και γὰ φρομάδων πλεονεκτῶν ὀθῶνας,
 θὰ' πῃ πῶς ἂν κ' ἐκείνος ὁ κύριος Γοργῶνας
 ἐκάθισε σὸν φρέσιν δὲν ἔπαθε καμμία
 σ' τῆ φυλακῆς ζήμια,
 πῶς κ' ὁ Μπουκτικὸν δαπάνη τοῦ κράτους ἐπιστήθῃ
 και γὰ τὸν καταγκῶξῆς τελείως κατηρήσθῃ.

Ἄν δμοις μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος μηνός,
 ποῦ θάβηλθον οἱ πατέρες μὲ στόμα κεκρηῶς,
 ὁ Βασιλεὺς ἀκόμη' σὸν κράτος δὲν γυρίσῃ,
 μὰ πᾶει σ' τῆν Ἀγγλία
 και πάλι σ' τῆ Γαλλία
 και μέσα' σὸν Παρίσι.

Τότε ποῦ λὲς ὁ Ρίλλης
 ὁ και νασσαρομῆλλης

θὰ' πῃ πῶς δημοκόποις δὲν πρέπει ῥητορεία
 νὰ λῆσ ὀχολομάρας γὰ τὴν ἀγογορία,
 κ' ἂν οὐ κνηγῆα Λόρδων ὁ Βουτιλοὺς τρεφᾶ,
 ἐκεῖ ποῦ θὰ θηρεῖται παντοῖδῃ θηρέματα
 μ' πορεῖ σὸν' Ἐδουάρδο νὰ' πῃ κρυφὰ κρυφὰ
 και ὀρῶ καλὰ λόγῆμα γὰ τὰ' ὀνία μας πρῶματα.

Θὰ' πῃ τὸ Σένταγμά μας πῶς μὲ χαρὰ δουλεύει
 κ' ἄς μὲ μᾶς τρέψῃ οἱ τέτοι,
 κ' ἂν ἡ Σκορῶνα λειπῇ
 πλῆρῃ εἶναι τὸ παιδί τῆς γὰ ν' ἀντιβασιλεύῃ.

Τέτοια θὰ' πῃ σχεδὸν ὁ Ρίλλης ρομαλκοῦ,
 και σὸ σὸν τενεὶς και βιλῶνας ἀγελαιοῦ
 θ' ἀνωσῆς ἔναν κ' ἄλλο τὸν Παρλαμεντοῦ στέλο
 και θάβηλθῃς νὰ μὸν λίσσῃ τὸν ἀπαιδ' σὸν ἔλο.
 Π. — Αὐτὸ και τώρα κᾶνω με τὴν ματσούνα τούτῃ
 κ' ὀρος ζυλῆας, ταρπούτη.

Μὰ καμπόσοις ποικιλῆας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλῆας.

Μέγα Ραφιὸν ἀληθῶς' στὰς Πάτρες ἐκεῖ πᾶρα
 καθ' ὅλα τελειοῦνον τῶν ἀδελφῶν Μαχαίρα.
 Τὸ συνιστᾶ κ' ὁ Φασουλιῆς σὲ γέροντας και νέους,
 εἰς τὸν σερμὸ τοῦς Πατρικοῦς κ' ἔδῶ σ' τοῦς Ἀθηναίους.
 Θαῦμα και τὸ φαλλίδι του, θαῦμα και τὸ βελόνι,
 νόβει και εἶραβι, βρᾶ παιδιὰ, μὰ δίχως νὰ εἰλόγη.

Ἄδικα τοῦ Σιμόνωφ ἔργον Ἀμαρτίας — Ἀσθενείας,
 χρονημῶτατον βιβλίον πρόσκοποῦδῃ τῆς κοινοσίας,
 γλασφυρῶς ἀποδεικνύον εἰς τὴν πλάσαν τὸν συγχρόνον
 πῶς πηγάει κάθε ἄνοσις ἐξ ἁμαρτιῶν και μόνον.